

PŘÍLOHY

I. Seznam textových příloh

- 1 Sbíрка zákonů a nařízení: Zákon č. 231/1948 Sb. Na ochranu lidově demokratické republiky (Hlava I.).....76
- 2 ABS, Vyšetřovací spis F. Fajtla. Sig. V-6614MV. Protokol.....78
- 3 ABS, Vyšetřovací spis F. Fajtla. Sig. V-6614MV. Koncept.....81
- 4 VÚA – SA, Osobní spis F. Fajtla. Výměř.....82
(Prostřednictvím publikace *Generál Fajtl*).
- 5 Mírovská ukolébavka pro děti mírovských chovanců.....83
(Prostřednictvím publikace *Dva údery pod pás*).
- 6 Dopis Františka Fajtla z TNP Mírov.....84
(Prostřednictvím publikace *Generál Fajtl*).
- 7 ABS, Posudky na chovance po dobu jejich zařazení v TNP Mírov. Sig. E 7_9, inv. j. 7. Posudek na chovance ev. č. 124.....85
- 8 ABS, Mapy zpráv. Sig. Z-7-21. František Fajtl.....86
- 9 VÚA – SA, Osobní spis F. Fajtla. Zápis o pohovoru s F. Fajtlem na OVS Louny 29. 6. 1964.....87
(Prostřednictvím publikace *Generál Fajtl*).

- 10 FAJTL, F. *První doma*. Praha : Naše vojsko/ČSPB, 1980, s. 7 – 8. - Předmluva.....88
- 11 Dopis důstojníkům internovaným v TNP Mírov od velitele tábora Kohlíčka.....89
(Prostřednictvím publikace *Dva údery pod pás*).
- 12 Přepis části interview ze dne 28. 5. 2003.....91
(POST BELLUM. Paměť národa : *František Fajtl (1912 - 2006)* [online]. © 2002 - 2012. [staženo dne 2012-10-28].
Dostupné na WWW:
http://pametnaroda.cz/witness/recording/id/202?locale=cs_CZ).
- 13 Bibliografie knižních titulů Františka Fajtla.....96
(Prostřednictvím publikace *Generál Fajtl*).

II. Seznam obrazových příloh

14	Vybrané fotografie s popisky z publikace <i>Podruhé doma</i>.....	99
15	Vybrané fotografie s popisky z publikace <i>Dva údery pod pás</i>.....	100
16	Vybrané fotografie s popisky z publikace <i>Dobří vojáci padli</i>.....	101
17	Vybrané fotografie s popisky z publikace <i>Generál Fajtl</i>.....	102

1 Sbírnka zákonů a nařízení: Zákon č. 231/1948 Sb. Na ochranu lidově demokratické republiky (Hlava I.).

231/1948 Sb.

ZÁKON

ze dne 6. října 1948

na ochranu lidově demokratické republiky.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.

Trestné činy proti státu

§ 1

Velezrada

(1) Kdo se pokusí:

- a) zničit samostatnost nebo ústavní jednotnost republiky,
- b) odtrhnout od republiky část jejího území,
- c) zničit nebo rozvrátit lidově demokratické zřízení nebo společenskou nebo hospodářskou soustavu republiky, zaručené ústavou, nebo
- d) násilím znemožnit ústavní činnost presidenta republiky nebo jeho náměstka, zákonodárného sboru nebo vlády (sboru pověřenců), bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od deseti do pětadvaceti let, nebo na doživotí.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se k činu uvedenému v odstavci 1 s někým spolčí nebo vejde v přímý nebo nepřímý styk s cizí mocí nebo s cizími činiteli.

(3) Smrtí bude viník potrestán:

- a) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 nebo 2 za branné pohotovosti státu nebo v době ozbrojeného napadení republiky,
- b) byly-li takovým činem zvláštní měrou ohroženy samostatnost, ústavní jednotnost nebo územní celistvost republiky, její lidově demokratické zřízení, společenská nebo hospodářská soustava, zaručené ústavou, nebo byla-li znemožněna ústavní činnost presidenta republiky nebo jeho náměstka, zákonodárného sboru nebo vlády (sboru pověřenců),
- c) bylo-li k takovému činu užito branné moci nebo ozbrojeného nebo na vojenský způsob organisovaného sboru nebo byly-li k takovému činu sbírány nebo organisovány branné nebo pomocné síly nebo hromaděny zbraně neb střelivo,
- d) byl-li při takovém činu kladen násilný odpor branné moci nebo ozbrojenému sboru, nebo
- e) je-li tu jiná zvláště přitěžující okolnost.

§ 2

Sdružování proti státu

(1) Kdo se s někým spolčí v úmyslu podvracet samostatnost, ústavní jednotnost nebo územní celistvost republiky anebo její lidově demokratické zřízení, její společenskou nebo hospodářskou soustavu anebo její národní povahu, zaručené ústavou, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do tří let.

(2) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 za branné pohotovosti státu nebo v době ozbrojeného napadení republiky, bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let.

(3) Kdo založí organizaci v úmyslu podvracet samostatnost, ústavní jednotnost nebo územní celistvost republiky anebo její lidově demokratické zřízení, její společenskou nebo hospodářskou soustavu nebo její národní povahu, zaručené ústavou, nebo kdo k takové organizaci přistoupí nebo se účastní její činnosti anebo ji neb její členy podporuje v podvratných snahách, bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let, a je-li tu zvláště přitěžující okolnost, od pěti do deseti let.

§ 3

Pobuřování proti republice

(1) Kdo veřejně nebo před více lidmi nebo více lidí pobuřuje proti republice, proti její samostatnosti, ústavní jednotnosti, její územní celistvosti nebo proti jejímu lidově demokratickému zřízení, její společenské nebo hospodářské soustavě nebo její národní povaze, zaručeným ústavou, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do tří let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo úmyslně nebo z hrubé nedbalosti umožňuje nebo usnadňuje šíření pobuřujícího projevu uvedeného v odstavci 1.

(3) Kdo se dopustí činu uvedeného v odstavci 1 nebo úmyslně činu uvedeného v odstavci 2 za branné pohotovosti státu nebo v době ozbrojeného napadení republiky, bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let.

§ 4

Hanobení republiky

(1) Kdo hanobí republiku, kdo potupí jméno nebo symbol republiky, zejména její znak, vlajku, barvy nebo státní hymnu, nebo kdo zničí, poškodí nebo odstraní symbol republiky, zejména její znak, vlajku nebo barvy, nebo vypodobení presidenta republiky nebo jeho náměstka v úmyslu projevit opovržení republiky nebo nepřátelské smýšlení o ní, bude potrestán pro přestupek vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

(2) Kdo veřejně nebo před více lidmi se dopustí činu uvedeného v odstavci 1, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od tří měsíců do dvou let.

2 ABS, Vyšetřovací spis F. Fajtla. Sig. V-6614MV. Protokol.

Krajské velitelství státní bezpečnosti PRAHA

V Praze dne 11.1.1950

Protokol,
Sepsaný na zdejších velitelstvím a Fajtlem Františkem,

Nar. 20. srpna 1912 v Doníně okr. Louny, přísl. Tamtéž, národnosti české, ČSR přísl., otec František, matka Marie, rozená Prošková, pplk. v.v., ženatý, manželka Hana, roz. Chládková pochází z Loun, bytem Praha 12, Přemyslovská 9, jedno děcko Jana, nar. 1948.

K osobě:

Pocházím z dělnické rodiny, otec byl zednickým dělníkem a později od řemesla opustil a stal se malozemědělcem. Matka byla do provdání služebnou ve městě. Také sloužila na statku. Vychodil jsem 5 obecných tříd a měšťanskou školu na Perucí a čtvrtou měšť. v Lounech. Pak jsem prodělal 4 ročníky obch. Akademie v Teplicích. Po vyjití školy jsem šel na vojnu, jako maturant do vojenské akademie v Hranicích v r. 1934 – 1935. Vyšel jsem jako poručík letectva. Byl jsem zařazen do Olomouce, Prostějova a Přerova. V Přerově mě zastihla v roce 1939 okupace, tam jsem také demobilizoval v dubnu téhož roku.

Politicky jsem nikdy organizován nebyl až do dubna 1948 event. Květen, kdy po rozmluvě s některými kamarády komunisty jsem vstoupil na jejich radu do KSČ. Dne 8.1.1950 bylo mi oznámeno místní org., že moje přihláška nebyla uznána z důvodu, že jsem neplatil příspěvky.

K mojí anglické korespondenci, kterou mám doma se vyjadřuji v tom smyslu, že za příležitosti oslav vítězství v Anglii v r. 1946, kam jsem byl vyslán československou vládou jako člen delegace, seznámil jsem se s dívkou Fugh z Londýna, s kterou jsem si dopisoval ještě asi půl roku po svém návratu z Londýna. V této době jsem se seznámil se svojí nynější manželkou Hanou Chládkovou z Loun, její otec je učitel a matka v domácnosti. Jmenovaná je národnosti české a státní občanka ČSR, nikdy v Anglii nebyla a v r. 1947 jsme byli společně na svatební cestě v Jugoslávii na ostrově Hvar. Cestu jsme konali sami zájezdovým vlakem „Čedok“, pobyt trval celkem 14 dnů.

Po roce 1945 byl jsem členem Klubu spojeneckých důstojníků, kde jsem měl funkci člena výboru, v roce 1947 seznámil jsem se příležitostně na recepci u britského leteckého attache i s francouzským leteckým attache Flippo. Připomínám, že toto seznámení bylo čistě společenského rázu. Návštěvu anglického leteckého attache jsem hlásil v povinném služ. Hlášení. Mimo budovu konsulátu jsem se s ním nestýkal.

1. března 1949 dostal jsem trojměsíční placenou dovolenou zvláštní asi v červnu byl jsem dán na dovolenou s čekáním a 1. listopadu 1949 jsem byl dán do výslužby.

Od mého propuštění jsem se stýkal s pplk. letectva Němce Ludvíkem, který bydlí Praha 12, Přemyslovská 9 /v přízemí pod mojí bytem/. Jmenovaný je též propuštěn. Je zaměstnán na min. dopravy. Naše rodiny jsou v úzkém přátelství. Občas se navštěvujeme.

Pplk. Němce považujeme za dobrého leteckého odborníka a mám dojem, že si koná svoje povinnosti co nejsvědomitěji a aby svůj kladný politický postoj dokázal, zúčastňuje se co nejvíce brigádních prací.

V březnu nebo dubnu 1949 zavolal mně telefonicky, nevím přesně zda pplk. Dvorský nebo půl. Perníkář a vyzval mne ke schůzce do kavárny „Valdek“, kde jsme se večer sešli. Když jsme sešli debatovali jsme v první řadě o našem zaměstnání a naší situaci a vyhlídkách v zaměstnání. V té době jsem byl jediný, který už měl zaměstnání, protože jsem věc bral vážně. Pplk. Dvorský a Perníkář se vyptávali na mé poměry v zaměstnání. Oba projevíli zájem o zaměstnání u komunálních podniků města Prahy. Dále jsme mluvili o úmyslu podřídit se superarbitračním jednání. Vzpomínali jsme na pplk. Němce, pplk. let. Lišku, pplk. Klána a jiné důstojníky. Na jména kterých se nepamatuji. S Dvorským jsem se sešel po krátké době při prohlídce k superarbitračnímu řízení ve voj. Nemocnici a tam jsme se domluvili, že se všichni tři znovu sejdeme. Na stejném místě. Od Perníkáře jsem chtěl získat poznatky o úspěších a smrti kap. letce Fr. Nováka. Všichni tři jsme se setkali po druhé v kavárně „Valdek“, kde mi plk. Perníkář slíbil, že mi něco napíše na dovolené. Já jsem se ptal, co dělá plk. Klobil, ptal jsem se dále na škpt. Fürsta. Dále jsme vzpomněli plk. Burdu, který je v Brně. Burda mě navštívil v mé kanceláři v technickém muzeu v Karlíně s tím, že je v Praze vybavit si své pensijní požitky, na likvidatuře mu dali moji adresu a proto mě navštívil. Burda mi vypravoval ohledně zaměstnání u stavebních závodů a vzpomněl několik kolegů vojáků, kteří jsou tam s ním zaměstnání. Pak jsem se s ním více po této schůzce nesešel, ani jsem si s ním nedopisoval. Jedině pplk. Perníkář mi poslal slíbené zpracované thema o Novákovi. Dále za mnou do kanceláře přišel před třemi nedělemi nebo 14 dny pplk. Fiala z Malacek. Fiala chodí na inspekční cesty a myslím v době, když mne navštívil, byl na inspekční cestě v Praze. S více osobami jsem se nesešel, jediné na schůzi SBS s plk. Ing. Šiškou bytem Praha 12, Přemyslovská 11 a několikrát na schůzi KSO.

O existenci nějaké protistátní organizace nebo činnosti nemám vědomost. S bývalým mojí útvaru ani s jeho důstojníky neudržuji žádné styky. V červenci nebo srpnu 1949 byl jsem na týdenní dovolené v Jizerských horách i se svojí manželkou. Byl to zájezd Čedoku. Mimo to jsem jezdil téměř každou sobotu do Loun za svojí manželkou a dítětem, a do Donína, kde mám svoje rodiče. V Paříži žije Viktor Formánek, který je mojí vzdáleným příbuzným, bydlí Paříž, Puteaux ul. Bendit Malon, 23 nebo 30. Rodina Formánkova mě podporovala v roce 1940 finančně a v květnu 1942 mě 15 dní ukrývala ve svém domě před Němci, když jsem byl sestřelen. Pan Formánek je

majitelem malé mechanické dílny a jeho manželka má malý obchod s koloniálním zbožím v témže domě. Oba jsou původem Češi a zdržují se v Paříži asi tak 40 let. Naposledy byli v ČSR na posledním Všesokolském sletě a byli mými hosty.

K věcem:

Nalezeným při vykonané prohlídce se vyjadřuji takto: Náboje do pistole TT, které u mne byly nalezeny, jsou původu z fronty, a patřily k dvěma pistolím, které jsem při odchodu z válečné školy odevzdal mj. Čumpelíkovi, + pobočníkovi na letecké stanici VVA. Lovecká puška „Lefoš“ je kus sběratelský. Letecký oděv a kukle je moje památka na válečnou činnost.

Pracovní poměr jsem navázal dne 1. dubna 1949 jako úředník v Technickém muzeu Praha X, Karlín. Původně jsem se chtěl dostat na letecké oddělení dopravy, ale tam mi bylo řečeno plk. Květoněm, že se v dohledné době přijímat nové síly nebudou a poradil mi, že bych se snad mohl zeptat v technickém muzeu. Hned jsem si podal žádost na základě, které mne přijali. V technickém muzeu jsou ještě zaměstnání: pplk. v.v. Jirka a pplk. v.v. Borový. Tito pracují v knihovně, s jmenovanými se stýkám služebně. Zaměstnání jsem obdržel před úřad ochrany práce.

O útěku důstojníků do zahraničí jsem slyšel ještě v době, kdy jsem byl ve VVA. Od té doby kromě tisku nic podobného jsem neslyšel.

K mým majetkovým poměrům:

Měsíční příjem mám cca 7.000 i s pensí. Za vydanou knihu „Sestřelen“ jsem dostal cca 200.000. Kromě toho na hotovosti jsem měl cca 30.000 na vázaném vkladu. Mám auto Praga – Pícolo, zakoupené od strýce Viktora Veselého z Chlumčan.

K zápisu podotýkám, že si neumím vysvětlit, jak se mohlo stát, že při odevzdání pistole zůstaly mi náboje. Omlouvám to tím, že jsem zapomněl. Více nemám co podotknout.

Sepsáno, přečteno a podepsáno.

Vyslychající:
vlastnoruční podpis

Zapisovatelka:
vlastnoruční podpis

Vyslychaný:
vlastnoruční podpis

3 ABS, Vyšetřovací spis F. Fajtla. Sig. V-6614MV. Koncept

10226/43-649-50

12. ledna 1950

Koncept

Ústřední národní výbor
komise čís. 1

Praha II. Hybernská.

Věc: Fajtl František – zařazení do tábora nucených prací.

Navrhuji, aby byl komisí čís. 1 podle zákona č. 47/48 Sb., zařazen do tábora nucených prací.

F a j t l František:

Narozen 20. 8. 1912 v Doníně okr. Louny, přísl. tamtéž, české nár., čsl. stát. přísl., syn Františka a Marie roz. Proškové, ženatý, býv. pplk. ČSA, bytem v Praze 12, Přemyslovská 9.

Fajtl přesto, že pochází z dělnické rodiny jest svým smýšlením a zaměřením jakožto reakčník nepřitelem dělnické třídy. V předúnorovém boji mezi reakcí a dělnickou třídou se omezil jen na pozorování, aby se pak po vítězství zapojil do některé strany, která z toho boje vyjde vítězná sledující svůj prospěch. Jmenovaný byl po dobu okupace v zahraničí a sice v Anglii a vychvaluje nyní t. sv. „svobodu“ západních států. Stýká se s cizími diplomaty a stává zde podezření, že pro tyto zpravodajsky pracuje v lid. dem. zřízení. Byl u těchto několikrát na recepci a večírcích. K lid. dem. zřízení a k pracujícím lidu se staví krajně nepřátelsky avšak na veřejnosti se vyjadřuje velmi opatrnicky. V úzkém kruhu svých přátel jest znám jako odpůrce všeho socialistického dění, a neprokazuje ničím svoji užitečnost ve výstavbě republiky k socialismu.

Vzhledem k uvedeným okolnostem jest jej proto považovati za osobu, která nemá kladného poměru k dnešnímu státoprávnímu zřízení a který jako takový byl propuštěn i z ČSA a budiž proto dodán do TNP na dobu pokud možno nejdelší.

Krajský velitel státní bezpečnosti
vlastnoruční podpis

4 VÚA – SA, Osobní spis F. Fajtla. Výměr.

KOMISE Č. 1 SE SÍDLEM V PRAZE

zřízena dle § 3. zákona číslo 247/48.

Č.j. 10226/43-649-50

Praha, dne 16. ledna 1950

Pan **F a j t l František**
nar. 20. 8. 1912

Bytem **Praha III., Přemyslovská 9.**
t. č. **TNP Mírov**

V Ý M Ě R.

Komise jmenovaná dle § 3 ve spojitosti s § 10 zák. č. 247/48 Sb. rozhodnutím ze dne **12. 1. 1950** zařadila Vás do tábora nucené práce v **M í r o v ě** podle § 2, odst. 1 a) na dobu **6 m ě s í c ů**.

Současně se rozhodla komise podle § 4 zák. č. 247/48 Sb. na těchto dalších opatřeních:

Proti tomuto rozhodnutí můžete se do 15 dnů ode dne doručení tohoto výměru odvolati k obvodnímu národnímu výboru (bezpečnostní referát) v místě Vaše posledního bydliště.

Toto odvolání nemá podle § 5 zákona č. 247/48 Sb. odkladný účinek.

D ů v o d y : Bylo zjištěno, že jste osoba uvedená v § 2, odstavec 1, litery a, zákona č. 247/48 Sb.

vlastnoruční podpis

Předseda :

5 Mírovská ukolébavka pro děti mírovských chovanců.

Mě víc nežli sebe,
je mi líto mého dítěte,
já prosím dobré nebe,
ať jemu štěstí vykvete.

Refrén:

Spinkej, chlapečku můj
(holčičko má),
je s Tebou táta Tvůj,
táta Tvůj se k Tobě vrátí,
spinkej, chlapečku můj
(holčičko má),
hajů, hajů,
spinkej, chlapečku můj
(holčičko má),
táta Tvůj rád Tě má,
táta Tvůj se k Tobě vrátí,
hajů, hajů.

6 Dopis Františka Fajtla z TNP Mírov.

124 – Fajtl František

Mírov, 19. 12. 1950

Drahá a milovaná Haničko,

Je mi líto, že Ti letos nemohu osobně nic vložit pod stromeček, obejmout Tě a dát Ti cítit, že Tě mám rád. Vzpomínám na loňský rok, jak jsme se radovali z Jany, a jakobychom se přeháněli v postřehu jejich pohybů a celkového chování. Letos to bude mezi Tebou a rodiči podobné a už se těším, jak mi o tom budeš psát. Měli jsme a máme hezké manželství. Tu odloučenost nesme s odvahou a vírou v budoucnost. To bude dáreček pod vánoční strom společný nám oběma. A kdybychom pod symbolem pokoje a míru nenašli ani to, máme tam dar největší a stálý – naši drandildu. Ta je za všechny knihy, textilie, dobroty a jiné materiálie. A tak Haničko, chumelko moje, Ti přeji, abys Vánoce strávila s klidem v duši a s malou na klíně. V novém roce ať Janka roste jenom k Tvé radosti a k svému zdraví a šťastné budoucnosti. V novém roce ať Vás netrápí nemoci a Tobě ať ten nový rok přinese splnění všech přání a Tvého Františka rovnou do Tvé náruče.

Líbá Tě, má drahá, Tvůj František

Přikládám dopis pro Janu.

**7 ABS, Posudky na chovance po dobu jejich zařazení v TNP Mírov.
Sig. E 7_9, inv. j. 7. Posudek na chovance ev. č. 124.**

F a j t l František
ev. č. 124.

Mírov, dne 24. dubna 1951

P o s u d e k

Na chovance za dobu pobytu ve zdejších TNP Mírov.

Jeví se jako člověk hloubavé povahy, Přesto, že v debatách a diskusích někdy vystoupí jako zastánce dnešního státního zřízení, možno jej označiti jako člověka který obdivuje politiku západních mocností. Jeho sympatie pochází z doby kdy byl zařazen v Anglii jako letec do r. 1944 Jeho pobyt v sovětském svazu dále pak účast ve slovenském povstání nevyjasnily jeho politické názory. Jest známo, že se zdržoval na území Francie a snad i Španělska a to v době kdy jak píše ve vlastní knize „Sestřelen“.

Po osvobození absolvoval válečnou školu ve které byl později zařazen jako profesor odborník. Z této funkce byl propuštěn v r. 1949 v hodnosti pplk. gšt. Jest ženatý, otcem jednoho dítěte, manželka jest dcerou učitele.

Jeho poměr k práci jest dobrý, jest trochu pomalý a zdá se někdy, že jest na svoji osobu příliš opatrný. Pro svoji pracovní morálku jest zařazen ve druhé pracovní třídě.

Ve zdejším táboře zastává dobrovolně funkci knihovníka táborové knihovny, kteroužto zastává k úplné spokojenosti jak chovanců tak velit. tábora. Jest inteligentní, ke členům ostrahy a ostatním chovancům slušný a ochotný. Pro tyto vlastnosti jest v řadách chovanců oblíben, nehledě na to, že se stal vydáním vlastní knihy a zážitků z fronty trochu populární. O svých zážitcích výkonného stíhače velmi rád vypráví najde-li okruh posluchačů.

Velitel TNP.:
Štrážm. Kobza .
vlastnoruční podpis

8 ABS, Mapy zpráv. Sig. Z-7-21. František Fajtl.

V Praze dne 27. dubna 1962

FAJTL František, nar. 20. 8. 1912 Donín, okr. Louny, býv. příslušník čs. armády ve Francii, Anglii a Sovětském svazu.

V době první republiky sloužil jako důstojník z povolání u letectva. Dne 11.6.1939 odešel do Polska, kde vstoupil do čs. Legie. Pak odešel do Francie, kde byl 2.10.1939 odveden do čs. Zahraniční armády, ve které sloužil až do obsazení Francie Němci. Dne 12.7.1940 přijel do Anglie, kde nadále sloužil v čs. Armádě. Po krátké době byl přijat do anglického letectva, kde byl postupně velitelem roje a zástupcem velitele letky. V roce 1942 byl velitelem 122. anglické stíhací perutě a zúčastňoval se bojových letů. Při bojovém letu v květnu 1942 byl sestřelen nad obsazenou částí Francie, podařilo se mu přejít do neobsazené části Francie Němci a pak do Španělska, kde však byl zatčen, a dán do koncentračního tábora. Při zatčení prohlásil, že je jako britský příslušník a byl proto dán v táboře do britské skupiny. Po intervencích čs. a britských úřadů ve Španělsku byl propuštěn a vrátil se do Anglie, kde sloužil dále v anglickém letectvu. Byl vyznamenán čs. medailí za chrabrost a britským vyznamenáním „D.F.C.“.

V roce 1943 se spolu s dalšími příslušníky čs. armády v Anglii hlásil dobrovolně k odjezdu do Sovětského svazu, kde se tvořila čs. letecká jednotka. Do Sovětského svazu přijel v dubnu 1944 a stal se velitelem 1. čs. leteckého stíhacího pluku – 1. čs. smíšená letecká divize v SSSR.

V září 1944 byl poslán na Slovensko, kde se zúčastnil bojů proti Němcům v Slovenském národním povstání. Po potlačení povstání odletěl do Přemyšle.

Po válce sloužil dále v letectvu a měl hodnost plukovníka. Byl členem anglických korporací v ČSR a zúčastňoval se večírků pořádaných v Praze G. M. Wyattem, anglickým leteckým strachem. Jmenovaný spolu s dalšími býv. příslušníky čs. armády v Anglii byl označen za osobu, o kterou by mohla mít zájem anglická zpravodajská služba I.S.

9 VÚA – SA, Osobní spis F. Fajtla. Zápis o pohovoru s F. Fajtlem na OVS Louny 29. 6. 1964.

Zápis

o pohovoru s plukovníkem v záloze Františkem Fajtlem nar. 20. 8. 1912.

Podplukovník Ladislav Novák seznámil plukovníka v záloze Fajtla Františka se závěry rehabilitační komise. Soudruh František Fajtl souhlasí se všemi závěry. Má připomínku, aby se nezapomnělo na ostatní příslušníky pluku.

Pokud jde o jeho zaměstnání, projevil zájem, zda by byla možnost jeho umístění v oboru letecké dopravy jako organizační, nebo administrativní pracovník, neboť má tento obor stále v lásce. O lékařskou prohlídku v ÚVN má zájem. Dále měl dotaz, zda se vyplácí odškodnění za TNP Mírov. Bylo mu odpověděno, že se nevyplácí.

Jiných připomínek nemá.

Louny, 29. června 1964

Pohovor provedl pplk. Ladislav Novák

vlastnoruční podpis

plukovník v záloze

František Fajtl

vlastnoruční podpis

Zapsal pplk. Josef Kasl

vlastnoruční podpis

10 FAJTL, F. *První doma*. Praha : Naše vojsko/ČSPB, 1980,
s. 7 - 8. - Předmluva.

PŘEDMLUVA

Po dohodě mezi československou a sovětskou vládou a se souhlasem britských vojenských úřadů odplulo v únoru 1944 z Anglie jedenadvacet československých letců do Sovětského svazu. Tam z nich byla zformována první československá letecká jednotka v SSSR. Dne 17. září 1944 odletěla jako 1. československý samostatný stíhací letecký pluk na Slovensko pomáhat 1. čs. armádě na Slovensku a partyzánům ve Slovenském národním povstání v boji proti nacistickým okupantům. Tím se jí dostalo cti být první organickou jednotkou zahraničního odboje, která přibyla na půdu vlasti. Odtud název knihy: První doma.

1. čs. samostatný stíhací letecký pluk bojoval ve Slovenském národním povstání za zvláštních podmínek. Nepřítel obklíčil území dvěma frontami: vnitřní, která celá probíhala na území Slovenska, a vnější, která se ztotožňovala s hlavní válečnou linií. Pluk tedy operoval hluboko v týlu nepřítele, v obklíčení, a stal se vlastně leteckým partyzánem. Je to pravděpodobně ojedinělý případ ve druhé světové válce, zahrnujeme-li do pojmu „letecký partyzán“ kompletní organickou jednotku přesunutou do týlu nepřítele z hlavní fronty.

Jako velitel této letecké jednotky jsem se pokusil zachytit její vznik a bojovou činnost ve Slovenském národním povstání podle svých soukromých zápisků, dále podle válečného deníku pluku, různé korespondence a jiných dokladů. Velikou pomoc v mé práci mi poskytly připomínky a vzpomínky mých kamarádů – spolubojovníků. Srdečně jim za ni děkuji.

Bude mi vždy ctí, že jsem velel dvaadvaceti odvážným pilotům a několika desítkám pracovitých členů pozemního personálu. Téměř čtyřicet dní bojů a nervového vypětí všech příslušníků pluku, zvláště pak stíhačů, probíhalo v ovzduší soudržnosti a v chlapeckém otevřeném přátelství. Všichni měli jediné přání: čestně obstát v boji proti nepříтели.

Obdivoval jsem dobrovolné a čisté vzájemné respektování specifických národních citů Sovětů, Slováků a Čechů. S uspokojením jsem konstatoval dostatek jejich morální síly a dobré nálady za všech okolností. Všichni poctivě plnili svou nejvyšší vojenskou povinnost: pomáhali vojákům a partyzánům dole na zemi a zabraňovali nepříтели, aby je napadal ze vzduchu. Tato velmi často obtížná činnost si, bohužel, vyžádala své oběti jak z řad pilotů, tak z řad pozemního leteckého personálu. Jim připisuji v hluboké úctě tuto knihu.

František Fajtl

11 Dopis důstojníkům internovaným v TNP Mírov od velitele tábora Kohlíčka.

Všem důstojníkům internovaným v TNP Mírov.

Vážení pánové.

Podle článku, které byly o Mírovu napsány by to vypadalo, že Osvěčim byl proti TNP Mírov skautský tábor. Ve skutečnosti situace byla jiná. Na Mírově bylo prakticky ublíženo pěti-šesti lidem z celkového počtu kolem tří set.

Nikdo si nepamatuje jiné jméno než moje a tak všechno, co se událo na Mírově, je moje vina.

Já jsem tam lidi neposílal, já měl jenom rozkaz je hlídat. Celá akce Mírov byla vymyšlena MNO IV. oddělení, jmenovitě plukovníkem Reicinem za spolupráce MV, jmenovitě nám. min. Švábem a vedoucím pro TNP Pokorným, pod patronací tehdejšího gen. taj. KSČ R. Slánského. Aby to mělo zdání zákonodárnosti, byli jste tam posíláni s dekretem komise č. 1 příslušného Krajského národního výboru, kde jste bydleli.

Ani já, ani žádný jiný příslušník SNB na Mírově nebyl a neměl žádné zvláštní školení StB. Já sám přišel na Mírov z pohraničního útvaru Rozvadov a ostatní příslušníci přišli z různých jednotlivých stanic SNB z Moravy a Čech. Neznali jsme jeden druhého a jediné, co jsme měli společného bylo, že jsme byli mladí a všichni členové KSČ a všichni jsme věřili tomu, že co jsme dělali, dělali jsme pro dobro republiky. Proto když nám bylo řečeno, že budeme hlídat zapřísáhlé nepřátele republiky, tak jsme tomu věřili.

Nevěděli jsme, že si s vámi všemi vyřizuje MNO nějaké účty. Na to jsem přišel až později, když tam začali jezdit důstojníci IV. odd. MNO a začali některé důstojníky vyslýchat a často dosti nelidsky. Když se to stalo několikrát a já jsem musel dotyčné nechávat na samotkách až zmizí ty nejhorší modřiny, rozjel jsem se na MV a řekl jsem tak Pokornému, že jestli se to ještě jednou stane, že tam ty vojáky zavřu také. Tak to potom přestalo.

Je konečně jedno, kdo tam lidem ublížoval. Já jsem byl velitelem a nesu tedy plnou zodpovědnost za to, co se na Mírově dělo. Chtěl bych vám ale říci, že kdybych byl takové zvíře, jak se v člancích psalo, nikdo z vás tady už dávno nebyl. Já jsem to byl, kdo odmítl rozkaz na podzim 1950 od uvedených pánů nahoře, abych fyzicky zlikvidoval TNP Mírov. Roztrhal jsem legitimaci KSČ a dal jsem ji před Slánského na stůl se slovy: „že za takovéto myšlenky neumírali soudruzi v koncentračních táborech, na pražských barikádách a ve slovenských lesích.“ Řekl jsem mu, že nemohu splnit rozkaz, který se přičií mému svědomí. Byl jsem si vědom toho, že mohu skončit také na šibenici, ale nemohl jsem jednat jinak.

Vypisovat všechno podrobně by zabralo hodně místa a času a to není možné v tomto krátkém článku vypsát. Chtěl bych jen na závěr říci, že se omlouvám za svoji osobu, za všechny příslušníky SNB sloužící na Mírově a i za všechny důstojníky MNO, za všechno příkoří, co bylo na vás spácháno na Mírově. Nežádám o prominutí, žádám jenom o pochopení.

Sir Winston Churchill kdysi prohlásil: Nebyl mlád kdo nebyl komunistou, není moudrým kdo jím zůstal. A my jsme všichni byli mladí.

Batford, Ont. Canada
24. července 1991

vlastnoruční podpis
Oldřich Kohlíček,
Bývalý vrch. strážm. SNB
a bývalý velitel TNP Mírov.

12 Přepis části interview ze dne 28. 5. 2003.

Kde jste zažil konec války?

Tam, na polním letišti Poremba v Polsku. To bylo v rámci ruské armády v dobývání Československa, československých pevnůstek a československého území. Vstup do naší republiky, tam jsme to oslavili a tam jsme to zažili.

Jak jste se to dozvěděl?

To už bylo na rádiu, já už jsem to věděl dávno, protože jsem měl rádio, poslouchal jsem to, co jsem věděl, že to musí spadnout každou chvíli. Skutečně tak potom přišla oficiální zpráva, no tak to jsme zastavili palbu, vylítli jsme ven, slavili jsme to a všechno. Stříleli jsme do vzduchu a oslavovali jsme to prostě.

Do Prahy jste se dostal po nějaké době až?

Do Prahy jsme se dostali v květnu 1945.

Na konci května?

Ne, v půli května, to byla výhoda, že jsme z ruské fronty přijeli dřív. Kamarádi, ti takovou politickou machinací dostali až v srpnu. Tam je nechtěli pořad pustit. Rusáci nechtěli dovolit, aby přilítli. Já nevím, to bylo takový nešťastný všecko. No přilítli až v srpnu, ale my jsme jeli v květnu, přilétli jsme na letňanské letiště s celou tou východní frontou, to znamená s celou tou divizí. Potom ta letecká jednotka byla zformovaná do velké divize letecké. Bylo asi čtyřicet "šturmobiků" a také tolik asi stíhačů. Tak jsme přistáli v Praze a bylo to nejhezčí.

Co jste chtěl dělat dál, vy jste chtěl zůstat v armádě?

Já jsem byl důstojník z povolání, tak jsem musel zůstat.

Co vás čekalo, kam jste se hlásil?

No, já jsem byl velitelem pluku a zástupcem velitele divize, tak jsme se okamžitě okukovali letiště letňanský a kbelský a sloužili jsme dál, jako normálně, po válce v míru.

To netrvalo dlouho...

To trvalo 3 roky - '45 až '48.

Kdy Vás komunisti vlastně vyhodili z armády?

'49

A jaké byly důvody?

Že už pro nás nemají zařazení a že nejsme spolehliví.

A Vy jste věděl, že to nebude tento důvod, že to bude pravděpodobně z toho důvodu, že jste byl pilotem právě v RAF?

No, podívejte se, to nevěděl nikdo. To byl takový zmatek, že jsme prostě nikdo z nás, kteří jsme potom byli hozeni do toho Mírova, tak jsme si mohli popovídat všechno, a do dneška je to taková neprobádaná sféra, kde nevíme, proč k tomu došlo. Komunisti prostě, s Reicinem v čele, vyslídili, jak to nevím, nespolehlivé důstojníky, hlavně důstojníky z povolání, no a zavřeli nás. Do tábora nucených prací.

Byl jste souzen?

Ne, já právě jsem byl nesouzen, čili proto jsem neměl ani právo na odškodné, nebo jenom částečné. Víte, to bylo zajímavý, že tam byli pronásledováni a odsouzeni soudem, ti dostali odškodné, a byli zavíráni lidi takzvané nesoudně, mimosoudně a ti dostali odškodnění jenom částečné a krutý vyhozov a Mírov, kde to bylo pustý vězení, špinavý vězení, kde nás i bili a tak.

Jak vypadaly výslechy?

Výslechy? No, náš kamarád, který bojoval jako parašutista, chtěl utéct a oni ho chytli na venku, na zahradě, kde jsme pracovali. Tam ho chytli, tak ho domlátili - způsobem, dali ho do židličky, zamotali mu tam nohy a domlátili ho klackama, obuškama a já nevím, čím ho ještě... takže zkrváceného jsme ho dostali zpátky na samotku a v té samotce ho tam nechali 14 dní, než se ty rány samy zahojily. Chudák nedostali ani pořádné ošetření, že... No, tak tu stravu jsme mu tam nosili, strčili pod dveřmi. No a facky a tak dále a takové to urážení, víte. Když přišel balíček, my jsme pak měli možnost dostávat balíčky, to byla jediná výhoda tohoto vězení, tak někdy to i rozšlapali, víte, i to jídlo. Nebo nám to shazovali ze stolu. Někdy se chovali dobře, byli tam mezi nimi slušní lidi, ale byli to většinou lidi, kteří nás nenáviděli.

Pro Vás si tedy přišli a řekli...

V noci... v noci, že půjdu, že za chvílku přijdu domu, a to trvalo 17 měsíců, než jsem přišel domů. Na celých 17 měsíců mě zavřeli.

Odvedli Vás tedy v tu noc...

Na čtyřku v Praze, tam byla ta jejich ústředna Praha čtyřka StB. Tam nás zavřeli na 3 dny, a pak nás odvezli na Mírov.

Měl jste nějaký výslech teda, na co se Vás ptali?

Na co se mě ptali – proč jsem bojoval a tak dále, že... Jak mám rodinu a tak dále a takové... No, nebo – co jste dělal, nám nezáleží, co jste dělal ve válce, tam jste bojovali pro Angličany, pro kapitalisty, ale řekněte, co jste dělal tady u nás. Já jsem říkal, pomáhal jsem v hospodářství, pomáhal jsem, dělal jsem metry ve vězení, to vám nestačí? Oni na to neřekli nic a pouze jak to? No a já – my jsme byli zavřeni a museli jsme dělat. Dělali jsme vycpávky, potom jsme dělali různé a všechno možné, péra nějaký jsme dělali a takový na zahradě a venku, no. Ale to až po tom, to až ke konci.

A Vás tedy taky ztloukli?

Ne, já jsem měl takový incident, když jsem byl – my jsme tam měli, topili jsme si a měli jsme tam nějaký pozůstatky po dřevě a smrčí. Teda, oni tam chtěli dělat večer nějakou tancovačku, tak jsme museli dělat takové ty ze smrčin – takovou výzdobu a oni to odvezli někam. No a my jsme si tam s tím zatopili, abychom měli teplo, bylo to v zimě. A přišel velitel a já jsem měl zrovna službu, měl jsem kýbl, měl jsem v tom vodu a on mě nařídil, abych to uhasil. No já to nemohl hodit, říkal jsem - pane štábní, bouchne to, a on, abych otevřel kamna, ty byly žhavé a hodil to tam. Tak mě napadlo, poslechnout jsem rozkaz musel, tak jsem to hodil, ale tak že se mi to vysmeklo a hodil jsem to na kamna částečně, ony zakouřily, že ano...ale ne dovnitř. No a on mě chtěl dát facku. A zajímavý, že tu facku jsem neměl. Pak jsem se dozvěděl, že oni četli, tihle ti chlapi, tu moji knížku Sestřelen! A tu mu někdo řekl, že já jsem to napsal. Tak jestli je to ono, nevím, to je jenom dohad. Ale mohl jsem ji dostat taky a nedostal jsem.

Vy jste tuto knihu napsal v době '45...

Po válce no... Když jsem se vrátil do Anglie, už ve '42. roce jsem začal něco psát.

A Vy jste byl tedy jak dlouho zavřený za komunismu?

17 měsíců

Když Vás pouštěli, omluvili se Vám nebo...

Ne, řekli, že nesmíme na letiště, nesmíme dokonce do Prahy, to mě řekli. Vystěhovali mě z Prahy s manželkou a s dcerkou. No a zakázali nám všechno

možný. Tak abychom si našli místo, tak já jsem dělal jako nádeníka na stavbě, a pak tam byl takovej šikovnej inženýr, zřejmě velký vlastenec, a ten to nemohl vydržet, tak mě dal aspoň z té stavby, kde jsem tahal hřebíky, tak jsem byl povýšen na hlídače lopat a kopáčů, že ano... No a tak postupně.. Říkal mi, heleďte, vy byste si mohl, do kanceláře, vy byste si mohl u nás udělat stavebního technika. Tak já jsem to přijal, ale byl jsem tam týden, poslali na mě gestapáka z Prahy a musel jsem jít znova na stavbu. No, bylo to špinavý vězení prostě, hold jsme byli vězni.

Když Vás pustli, co jste dělal?

No, šel jsem k rodině a to bylo moje štěstí, že jsem tu rodinu měl. Měl jsem ji u rodičů u manželky. Ti mě tam přijali, já jsem byl vyhozený z bytu se vším, tak mě přijali v Lounech...

Myslel jsem, jaké zaměstnání jste hledal?

No, říkám, na stavbě jsem byl, no ale potom mě vzali do kanceláře a začal jsem dělat účetnictví. To už to trošičku začínalo tát, ten režim, už to trošku povolilo, tak nás potom v '55. rozpustili.

Během války, setkal jste se někdy s antisemitismem, měl jste třeba nějaké spoluvojáky židovského původu?

Já měl velikého kamaráda žida, Pavla Kohna, který si potom, když viděl, jak to tady dopadá, tak si dal jméno Kubín a ten bojoval. To byl veliký vlastenec a dobrej kluk a chytřej. Představte si, on byl komerční inženýr, dostával nabídku v Anglii, když byl, dostával do Ameriky, všude. Mohl se mít úžasně dobře, vydělávat peníze, ale on zůstal u letectva, dal se najmout k pobřežnímu letectvu a lítali jenom nad mořem. To byli ti námořníci, jak jsme jim říkali. Líтали a honili ponorky a povrchová plavidla německá a on tam zůstal. Přepadla je smečka Focke-Wulfů a sundali je do moře a zahynuli v moři, všichni.

Antisemitismus, viděl jste někdy nějaké náznaky ve společnosti třeba za první republiky nebo během války nějakou nenávist k židům?

Ne. Já aspoň osobně ne. My jsme věděli o Pavlovi, že je žid a tak dále, byl to kamarád jako ostatní a vůbec... Ani jinak ... lidi, se kterými jsem se stýkal, ale já jsem na nikom nepoznal, jestli je to žid nebo ne. Byl to hodnej člověk, důvěřivej, mě to bylo jedno, jestli je to žid nebo ne.

Neměl jste někdy chuť zůstat v té Anglii? Proč jste se vlastně vracel pak do Československa nebo respektive, když jste z toho Ruska ...?

Já, když jsem se vrátil, tak maminka byla zavřená a vrátila se z koncentráku s tatínkem a prosila mě na rukou, abych, sepla ruce – Františku, už nikdy

prosím tě nás neopouštěj. Protože ona se dozvěděla, že lidi utíkají ven a chtěla... Tak já jsem jí slíbil, že dokud bude živa, že ji neopustím. A samozřejmě manželku taky, tak jsem se rozhodl zůstat tady.

Měl jste nějaké zkušenosti se zpravodajskými službami?

Ne, dost možná že jo, ale aniž bych o tom věděl. Když jsem přišel ze Španělska a z toho koncentráku, tak jsem musel podat hlášení. Všechno možné, oni měli různé dotazy. To je možné, že v tom něco měli taky. Protože jednou jsem přišel na jednu stavbu v té Francii, v té okupované, tomu jsem nerozuměl. A tam jsem viděl, že to tak nějak smrdí, protože to tam bylo ohrazený. Tak jsem utekl. Tak jestli tam byli nějaký ty V-1, jak se dělali a tak dále. Tak to nevím, ale to jsem hlásil, ale zpravodajsky jsem nikdy...

Na závěr bych Vám poprosil, zda-li byste měl nějaké poselství. Co byste chtěl říci lidem, kteří přijdou po nás nebo nějaké poselství pro budoucí generace.

No, tak já bych v první řadě mladým lidem, kteří mají ještě páru, aby studovali, aby si vážili toho, že jsou svobodní, že můžou studovat a aby studovali jazyky. Aspoň angličtinu a němčinu. To je první, to je mladým lidem. Těm starším bych rád řekl, aby si vážili té vlasti a aby alespoň jednou do roka vyvěsili naše prapory, naše vlajky, ke kterým jsme vždy měli úctu a také jsem to veřejně prohlásil, když jsem byl jmenovaným čestným předsedou Prahy 6, tak jsem toto veřejně prohlásil, že... Primátor mě požádal, abych mluvil k lidem, k veřejnosti a já jsem krátce toto řekl. Aby měli úctu k vlajce státní a aby měli rádi republiku a pro ni pracovali, a to je asi také moje. Samozřejmě, moje bych taková, bych řekl – v první řadě mít pořad opatřenou rodinu, pracovat pro ni, že, a dělat všechno možné, abych svoje potomstvo vychovával tak, jak jsem byl já.

13 Bibliografie knižních titulů Františka Fajtla.

Titul Podtitul	Vydalo nakladatelství	Místo	Rok	Poznámka
Letecké povídky	Čechoslovák	Londýn	1944	Pod pseudonymem F. Donín
Přítel mraků Českoslovenští stíhači v Britanii	Toužimský a Moravec	Praha	1947	
Přítel mraků Českoslovenští stíhači ve Velké Britanii	Toužimský a Moravec	Praha	1991	2. vydání, reprint
Sestřelen! Z deníku stíhacího letce	Naše vojsko	Praha	1947	
Sestřelen!	Naše vojsko	Praha	1968	2. přepracované vydání
Sestřelen!	Naše vojsko – Mladá fronta	Praha	1969	3. vydání
Sestřelen! Vzpomínky válečného letce	Lidové nakladatelství	Praha	1991	4. přepracované vydání
Sestřelen! Dramatický příběh československého válečného stíhače, který se nevzdal	Nakladatelství Ostrov	Praha	2002	5. upravené vydání
Zestrzolony	Wydawnictwo Prasa Wojskowa	Warszawa	1948	Polské vydání <i>Sestřelen!</i>
Sestřelen!	Kobunsha	Tokyo	1976	Japonské vydání
Zostreleny!	Naše vojsko Tatran	Praha Bratislava	1969	Slovenské vydání <i>Sestřelen!</i> , náklad zlikvidován
První doma	Naše vojsko	Praha	1974	
První doma	Naše vojsko – ČSPB	Praha	1980	2. vydání
Prví doma	Pravda	Bratislava	1984	Slovenské vydání <i>První doma</i>
Oroszlán az égen	Kossuth Könyvkiadó	Budapest	1982	Maďarské vydání <i>První doma</i>
Als erste in der Heimat	Militärverlag der DDR	Berlin	1979	Německé vydání <i>První doma</i>
Luftkämpfe über der Slowakei	Militärverlag der DDR	Berlin	1981	Německé vydání <i>První doma</i> – zkrácená verze
Als erste in der Heimat	Militärverlag der DDR	Berlin	1987	Německé vydání <i>První doma</i>

Vzpomínky na padlé kamarády	Mladá fronta	Praha	1980	
Vzpomínky na padlé kamarády	Horizont	Praha	1991	2. vydání
Podruhé doma	Naše vojsko	Praha	1984	
Opět doma	Nakladatelství Pravda	Bratislava	1989	Slovenské vydání <i>Podruhé doma</i>
Miroslav Vild: Osud byl mým přítelem Podle rukopisné pozůstalosti zpracoval a předmluvu napsal František Fajtl	Naše vojsko	Praha	1985	
Miroslav Vild: Osud byl mým přítelem Podle rukopisné pozůstalosti zpracoval a předmluvu napsal František Fajtl	Naše vojsko	Praha	1988	2. vydání
Boje a návraty	Naše vojsko	Praha	1987	
Pouta nebes (<i>Boje a návraty</i>)	Nakladatelství Ostrov	Praha	2000	2. vydání <i>Boje a návraty</i>
Richard Zdráhala: Válčil jsem v poušti Podle rukopisné pozůstalosti napsal František Fajtl	Naše vojsko	Praha	1990	
Létal jsem s Třistatřináctkou	Naše vojsko	Praha	1991	
Generál nebe Podle vzpomínek Františka Peřiny	Naše vojsko	Praha	1992	
Generál nebe Životní příběh čs. stíhacího esa Františka Peřiny	Nakladatelství Ostrov	Praha	2002	2. doplněné vydání
Dva údery pod pás	Dita	Praha	1993	
Hrdina století Příběh beznohého válečného stíhače RAF Douglase Badera	Naše vojsko	Praha	1994	

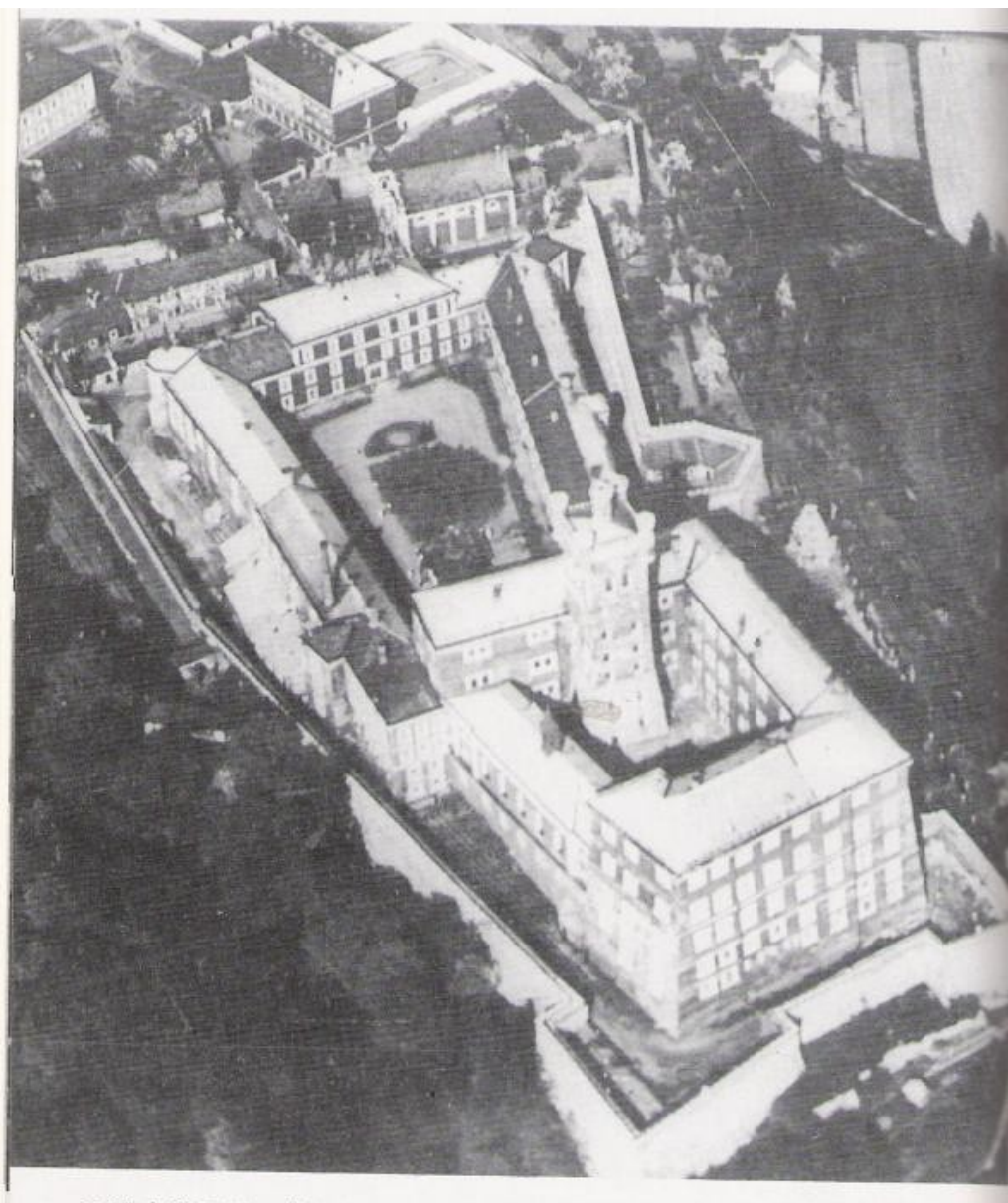
Velel jsem stíhačům Podle paměti generála Karla Mrázka	Svět křídel	Cheb	1997	
Manuel F. van Eyck: Zemřeli jsme pro Anglii Piloti 310., 312. a 313. československé perutě, kteří bojovali a zemřeli pro Anglii 1940 - 1945	Naše vojsko	Praha	1993	Překlad a předmluva
Hubert F. Griffith: Britští letci v Sovětském svazu	Letectví a kosmonautika	Praha	1989	Český překlad vyšel na pokračování v časopise Letectví a kosmonautika
Hubert F. Griffith: R.A.F. v Rusku	Datei	Banská Bystrica	1991	Knižní slovenské vydání <i>Britští letci v Sovětském svazu</i>
Bitva o Británii	Svět křídel	Cheb	1991	
Z Donína do oblak Vzpomínky válečného letce na dětství a mládí	Městská knihovna v Lounech	Louny	2000	
Z Donína do oblak Vzpomínky válečného letce od dětství k odboji	Nakladatelství Ostrov	Praha	2008	2. doplněné vydání

14 Vybrané fotografie s popisky z publikace *Podruhé doma*.

*Operační stíhací piloti 1. pluku
na letišti Poremba*

15 Vybrané fotografie s popisky z publikace *Dva údery pod pás.*

■ Předválečný letecký snímek Mírova, kde byl v padesátých letech zřízen tábor nucených prací.
Foto plk. Holeka, 1933

16 Vybrané fotografie s popisky z publikace *Dobří vojáci padli...*

Útěk Rejtharových přátel z okupované Francie do Anglie přes Gibraltar na lodi Neuralia (červen-červenec 1940). Zleva vpředu: Karel Mrázek, Vlasta Horníčková, Olga Procházková, Táňa Černá, František Fajtl. Zleva vzadu: Božena Černá, Jan Fůrbach, Olga Horníčková.

S kamarády v anglickém Cosfordu - ještě ve francouzských důstojnických leteckých uniformách, červenec 1940. Zleva: František Fajtl, Stanislav Rejthar, Antonín Zimmer.

17 Vybrané fotografie s popisky z publikace *Generál Fajtl*.

Jako major letectva v roce 1946. (rodinný archiv)

14. 8. 1947 si v československém sboru Karla Farského v Lounech slíbili Hana a František věrnost v dobrém i zlém.

Zleva S. Hlůčka, F. Chábera, A. Vendl (vzadu), S. A. Krasovskij, za ním J. Stehlik s P. Kocfeldou, F. Fajtl, S. Tocauer, L. Šrom a L. Valoušek. Letiště Sliač-Tri Duby, 29. 8. 1964. (rodinný archiv)

Pražský hrad, 14. 3. 1990. Čekání na audienci u prezidenta Václava Havla. Zleva plk. Karel Mrázek, pplk. Ladislav Snídal, mjr. Miroslav Jiroudek a plk. František Fajtl. (rodinný archiv)

Pražský hrad, 14. 3. 1990. Přijetí bývalých válečných letců u prezidenta. Zleva M. Jiroudek, J. Konopický, K. Mrázek, VH, stojící L. Kantor (ředitel sekretariátu a protokolu prezidentské kanceláře), F. Fajtl a L. Snídal. (V. Juki)

Nezapomenutelný okamžik a dozajista jeden z nejsilnějších momentů života Františka Fajtla – prezident republiky mu 28. 10. 2004 propůjčuje nejvyšší státní vojenské vyznamenání – Řád Bílého lva.